

Pesnik, duhovnik, domoljub

Naslov tega poročila je tudi naslov simpozija, ki sta ga priredili Fakulteta za slovenske študije na Univerzi v Novi Gorici in občina Kobarid v petek, 10. t.m., v Kobaridu. Sončni novembrski dan sredi "planinskega raja" je bil lep zunanji okvir za takšno srečanje. Po pozdravnih nagovorih in po kulturnem programu, ki so ga oblikovali učenci Osnovne šole Kobarid, se je v dvorani doma A. Manfrede, v katerem je tudi sedež kobariške knjižnice, začel bogat program celodnevne simpozija. Med petnajstimi sodelujočimi so bili tudi trije iz Trsta in dva iz Gorice. Moderatorja sta bila Barbara Pregelj in Zoran Božič z novogoriške univerze. V dopoldanskem delu so nastopili Mihael Glavan (Večno življenje Gregorčičeve poezije), Aleš Bjelčevič (Gregorčičev verz), Fedora Ferluga Petronio (Recepcija Simona Gregorčiča pri Italijanih), Milena Mileva Blažič (Podoba otroka v pesmih Simona Gregorčiča), Vlado Nartnik (Sonetne prvine v pesmih Simona Gregorčiča), Tomaž Sajovic (Gregorčič: Človeka nikar med umetnostjo in umetelnostjo), Bogomila Kravos (Gregorčičeva poezija v parodični predelavi), David Bandelli (Komičnost pri Gregorčiču). Popoldne so govorili Zoran Božič

(Gregorčičeve pesmi v srednješolskih čitankah), Maja Melinc (Poznavanje in razumevanje Gregorčiča med dijaki), Lojzka Bratuž (Gregorčičeva goriška leta), Branko Marušič (Posegi Simona Gregorčiča v politiko), Silvo Fatur (Simon Gregorčič in njegov mecen Josip Goriup pl. Savinski) in Matejka Grgič (Pojmovanje jezika in položaj jezikoslovnih ved v drugi polovici 19. stoletja). Referati bodo izšli še letos v zborniku.

Kobariški simpozij, eno redkih ali sploh edino strokovno srečanje, posvečeno Simonu Gregorčiču, je bil zanimiv zaradi raznovrstne tematike in nekaterih novih aspektov, ki so jih poudarili poznavalci Gregorčičevega življenja in dela. Zanimive so bile tudi ugotovitve v zvezi s prisotnostjo Gregorčičevih pesmi v šolskih berilih in s poznavanjem Gregorčiča med dijaki na obeh straneh meje.

AB

Simon Gregorčič ob 100-letnici smrti

Dve sonci zre oko zavzeto,
ki mi ne ugasneta nikdar:
resnice sonce - pismo sveto,
a drugo - poezije čar...

(Predsmrtnice LIX)

Srce mi je biserna školjka,
udarcev prepolna in ran;
a v njem pa iz rane mi slednje
nov biser rodi se na dan.

(Predsmrtnice XLIV)

NOVI GLAS, 16. 11. 2006